

РЕШЕНИЕ

№ 187

гр. София, 12.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 7-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАН АЛ. СТОИЛОВ

при участието на секретаря З.А.Ш.
като разглежда докладваното от ИВАН АЛ. СТОИЛОВ Административно наказателно дело № 20231110212476 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН

С НП № 23-4332-017399/24.08.2023 г., издадено от Г.В.Б.а - началник група в отдел „ПП“ при СДВР, на Г. Г. Ф., с ЕГН *****,

за това, че на 07.08.2023 г., около 19:30 часа, в гр. София, площад „Княз Александър I Батемберг“, като водач на лек автомобил марка „Порше“, модел „911 турбо“ с рег. № XXX, собственост на „Порше Лизинг БГ“ ЕООД и с ползвател С.Й Ф.а, използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари, като умишлено, чрез превъртане на гуми с камшични движения, извежда автомобила извън контрол. С горното Г. Г. Ф. нарушил чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП, поради което му е наложено следното наказание:

- на осн. чл. 175А, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП - глоба в размер на 3000 лева и лишаване от право да управлява МПС за 12 месеца.

Постановлението е обжалвано в срок от Г. Г. Ф., който в подадената жалба моли атакуваното НП да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. В жалбата и в с. з., посредством процесуален представител, се изтъкват процесуални нарушения, изразяващи се в това, че АУАН бил съставен въз основа на докладна записка и актосъставителят не бил възприел непосредствено фактическата обстановка. В нарушение на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН АУАН не бил съставен в присъствието на свидетел, присъствал при установяване на нарушението. Не било уточнено и конкретното място на нарушение като част от огромния площад „Княз Александър I Батемберг“. По същество се отрича извършване на нарушение на чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП, тъй като не било налице умишлено превъртане на гуми с

камшични движения и извеждане автомобиля извън контрол. Поради характера на настилката (павета с гланц), автомобилът бил поднесъл само леко. Дава се характеристика на понятието „дрифт“, което в случая не било налице. Твърденията в НП не се крепели на свидетелски показания, а само на данни от докладна записка. В с. з. се допълва да бъдат взети предвид показанията на разпитаните в рамките на съдебното следствие свидетели. Претендират се разноси.

Административно наказващият орган, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено следното:

1. По допустимостта на жалбата. Жалбата е подадена в срок и е допустима.
2. Относно нарушението на процесуалния закон.

Разглеждайки обжалваното наказателно постановление и актът, въз основа на който същото е било издадено, съдът намира, че не са налице съществени нарушения на процедурата по издаването му по ЗАНН. Налице са достатъчно пълни и точни описания на нарушенията; актът и наказателното постановление съдържат всички реквизити, изисквани от ЗАНН; издадени са от компетентни за всяко от действията съответни органи (видно от приложено заверено копие на Заповед № 8121к-13180 от 23.10.2019 г. на министъра на ВР; заверено копие от Акт за встъпване в длъжност от 29.10.2019 г. и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 на министъра на ВР – всичките относно компетентността на АНО Г.Б., както и заверено копие от Заповед № 513з-10527 от 02.12.2022 г. на директора на СДВР относно компетентността на актосъставителя Й. К.); налице е съответствие между текстовата част на АУАН и тази на НП, както и съответствие между описаната в двата акта фактическа обстановка и съответстващата правна квалификация; мястото на нарушението е описано по достатъчно ясен начин; нарушението и обстоятелствата около твърдяното му извършване се посочени по достатъчно ясен и непротиворечив начин, тоест не се констатира нарушение по чл. 40, 42 и 57 от ЗАНН.

3. Относно приложението на материалния закон.

от фактическа страна:

По делото е установено като безспорно следното:

Жалбоподателят Г. Г. Ф. притежавал СУМПС № 284626257, категории В1, В и М, издадено на 31.07.2020 г. и валидно до 31.07.2030 г.

На 07.08.2023 г., около 19:30 часа, в гр. София, на площад „Княз Александър I Батемберг“, жалбоподателят Г. Ф. предприел управление на лек автомобил марка „Порше“, модел „911 турбо“ с рег. № XXX, собственост на „Порше Лизинг БГ“ ЕООД и с ползвател С.Й Ф.а. По същото време по площад „Княз Александър I Батемберг“, в района между Президентството и Картинната галерия се разхождала св. Д. Р., придружавана от нейни гости от САЩ. По площада имало много паркирани автомобили и пешеходци. Св. Р. по принцип се занимавала с управление на транспортния риск и превенция на наранявания и загинали при ПТП.

Докато се разхождала с приятелите си Св. Р. възприела лек автомобил марка „Порше“, модел „911 турбо“ с рег. № XXX, червено-оранжев на цвят, със спуснати

прозорци, който потеглил бавно по площада. Впоследствие обаче автомобилът започнал да „дрифтира“, според свидетеля, като гумите превъртали, а колата поднасяла наляво и надясно. Тези действия не били еднократни, а продължили около пет минути, като предизвикали възмущението на придружаващите св. Р.. Последната разпознала автомобила по еднаквите числа в регистрационната табела и цвета му, както и неговия водач, от предходна катастрофа, предизвикана в гр. Несебър, с участието на същите водач и автомобил, предизвикала широк обществен отзвук. За възприетото от нея св. Р. подала сигнал до СДВР-ОПП.

В писмена декларация от 14.08.2023 г. св. Р. потвърдила възприетото от нея на 07.08.2023 г. около 19:30 часа на площад „Княз Александър I Батемберг“, като потвърдила името на водача и рег. № на автомобила.

В писмена декларация от 16.08.2023 г. жалбоподателят Г. Ф. заявява, че на 07.08.2023 г. около 19:30 часа, бил излязъл на кафе в центъра на София с лек автомобил с рег. № XXX, като при тръгването от заведението и при включване в движението, поради мощността си и хлъзгавата настилка, автомобилът му вероятно бил поднесъл, което той не усетил.

В хода на съдебното следствие процесуалният представител на жалбоподателя Г. Ф. представя заверено копие от сигнал от Г. Г. Ф. до СРП с вх. № 41822/29.08.2023 г., твърдейки за престъпление по чл. 290, ал. 1 от НК (лъжесвидетелстване), осъществено от св. Д. Р., за което бил викан в СДВР-ОПП на 16.08.2023 г. В сигнала се твърди следното: „На 07.08.2023 г., около 19:30 часа управлявах л. а. марка „Порше“, модел „911 Турбо С“ с рег. № XXX в гр. София, пл. Княз Александър Първи“. Поради характера на пътната настилка, а именно павета с гланц задницата на автомобила поднесе леко“. Представя се също заверено копие от частна тъжба, заведена с вх. № 284594 от 12.10.2023 г. в СРС, от Г. Г. Ф. срещу Д. В. Р. за престъпление по чл. 148, ал. 1, т. 2, вр. чл. 147, ал. 1 от НК, осъществено на 24.08.2023 г.

от правна страна и по доказателствата:

Така установената фактическа обстановка се доказва от събраните на съдебното производство гласни доказателства – от показанията на свидетеля Д. Р., явяваща се непосредствен очевидец на фактите, описани в атакуваното НП. Показанията на същата са в достатъчна степен обстоятелствени, хронологично подредени, логични и вътрешно непротиворечиви, поради което следва да бъдат кредитирани изцяло. Посочените показания, изхождащи от очевидеца Р., не са изолирани и контролно се потвърждават от показанията на свидетелите Й. К. Ц. Ц., както и от множество едноточни писмени доказателства: декларация от св. Д. Р. от 14.08.2023 г.; декларация от 16.08.2023 г. от Г. Ф.; докладни записки; справка-картон за водача Г. Ф., както и приобщените на съдебното следствие заверено копие от сигнал от Г. Г. Ф. до СРП с вх. № 41822/29.08.2023 г. и заверено копие от частна тъжба, заведена с вх. № 284594 от 12.10.2023 г. в СРС.

Липсват солидни аргументи да се счита, че св. Р. е била предубедена или заинтересована при даване на показанията си пред Съда. В рамките на съдебното следствие

същата изложи, макар и по-детайлно, същите обстоятелства, които е заявила в декларацията си от 14.08.2023 г. и при съставянето на АУАН от 16.08.2023 г. Това, че изнесените от нея данни са предизвикали впоследствие жалбоподателя да депозира срещу нея сигнал до СРП и тѣжба до СРС може да се приеме като проява на негативно отношение, но от страна на жалбоподателя към св. Р., а не обратно. Предприетите от жалбоподателя действия следват по време изнесените от св. Р. данни за административно нарушение (потвърдени и на съдебното следствие), което изключва аргумента за предубеденост от страна на свидетеля.

Съдът не кредитира показанията на допусната като свидетел Йоана В., приятелка на жалбоподател Г. Ф., която в с. з. заяви, че на 07.08.2023 г., за времето между 15:00 и 23:00 часа л. а. марка „Порше“, с рег. № XXX се е намирал паркиран в гараж, находящ се в гр. София, ул. „Иван Пейчев“ № 10А. Тези показания, освен изолирани от останалия доказателствен материал, се опровергават и противоречат на другите писмени доказателства, също ангажирани от жалбоподателя Ф. – подадения от него сигнал до СРП, в който потвърждава, че на 07.08.2023 г., около 19:30 часа лично той е управлявал л. а. марка „Порше“, модел „911 Турбо С“ с рег. № XXX в гр. София, пл. Княз Александър Първи“.

При така установената фактическа обстановка Съдът счита за безспорно доказано, че на посочените в НП време и място и при управление на лек автомобил марка „Порше“, модел „911 турбо“ с рег. № XXX, жалбоподателят Г. Ф. е осъществил административно нарушение на чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП (*«На водача на моторно превозно средство е забранено да: ...2. използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.»*). На първо място, доказано е, че на посочените време и място именно жалбоподателят Г. Ф. е управлявал лек автомобил марка „Порше“, модел „911 турбо“ с рег. № XXX. Това се доказва, както бе посочено по-горе при анализа на доказателствата, не само от показанията на св. Р., но и от писмените доказателства, изхождащи и от самия жалбоподател – писмена декларация и сигнал до СРП. На второ място, доказано е, че Ф., посредством органите за управление на автомобила, е осъществил превъртане на гуми с камшични движения, поднасял колата си наляво и надясно и извеждал автомобила извън контрол. Макар да не е употребено в атакуваното НП като понятие, така осъществените от Ф. действия покриват общоприетия термин „дрифтиране“, познат като техника на шофиране, при която шофьорът преднамерено извежда автомобила извън контрол чрез „презавиване“, което автоматично довежда до загуба сцеплението на гумите. Волята на законодателя в чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП визира **съзнателно** използване на пътищата, отворени за обществено ползване, с цел различна от тяхното основно предназначение за превоз на хора и товари. Такива други цели са нерегламентираните състезателни гонки, например, но не само тях, а и случаите на умишлено преднамерено извеждане на автомобила извън контрол на сравнително дълъг участък от пътя или за по-продължителен период от време с умишлени последователни действия, които не се налагат от характеристиките на пътното платно. В тази група от действия не влиза единствено еднократното непредпазливо действие на водача при извършване на маневра, довело до кратка загуба на контрол върху автомобила, но не и до

съзнателно използване на пътя, за „дрифтиране“, примерно. В случая подобна инцидентност не е налице, а точно обратното – доказани са продължителни и настойчиви действия по преднамерено умишлено извеждане на автомобила извън контрол, продължило (съгласно доказателствата) около пет минути.

На посоченото нарушение на чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП съответства правилно приложената санкционна разпоредба на чл. 175А, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП, предвиждаща фиксирана глоба в размер на 3000 лева и лишаване от право да управлява МПС за 12 месеца.

С оглед горното атакуваното НП следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Посоченото нарушение е било осъществено в пиков час на делничен ден, на оживено място в самия център на столицата и по начин, който е поставил на потенциална опасност живота и здравето на множество участници в движението. В този смисъл не може да се обсъжда хипотезата на „маловажност“ по чл. 28 от ЗАНН.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 23-4332-017399/24.08.2023 г., издадено от Г.В.Б.а - началник група в отдел „ПП“ при СДВР, на Г. Г. Ф..

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен Съд – София-град в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____